

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกียรติศักดิ์ แสงอรุณ. (2551). แนวทางการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชนไทย: กรณีศึกษากลุ่มและเครือข่ายเยาวชนที่ทำงานด้านจิตสำนึกสาธารณะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิทย์ พงษ์ภักดี. (2553). การใช้โปรแกรมการฝึกการคิดแบบโยนิโสมนัสสิกการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โกศล มีควมดี. (2547). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ สิริทวี. (2551). การพัฒนาคุณธรรมด้านจิตอาสาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยกิจกรรม 1 วัน 1 ความดี. ใน นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูสาธิตเกษตร. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- เจนต์จุฬา คำดี. (2553). ผลของการใช้โปรแกรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพระบาทท่าเรือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉวีวรรณ คำประไพ. (2554). การศึกษาเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนกลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2548). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ชาย โพธิ์ธิดา. (2546, เมษายน-มิถุนายน). จิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติ: แนวคิดทางสังคมและนัยเชิงนโยบาย. วารสารราชบัณฑิตยสถาน, 28, 431-448.

- ชูชัย สมितिไกร. (2551). การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไชยรัตน์ ศิรินคร. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกสาธารณะด้านการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศักยภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทวีป อภิลิทธิ. (2551). เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แยมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมนันท์กา แจ่มสว่าง. (2547). ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมุติกับตัวแบบ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทรัตน์ ปรีดิธรรม. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทวัฒน์ ขุนชี. (2546). การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิสสรณ์ บำเพ็ญ. (2552). การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้จุดประกายไฟแห่งการบริการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญทัน ภูบาล. (2549). การใช้วิธีทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทนเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประไพพิศ โอพารวัฒน์. (2548). กระบวนการเกิดจิตสำนึกสาธารณะของชุมชนบางลำพู. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิยะนาถ สรวิสูตร. (2552). แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม:

กรณีศึกษาสถานเยาวชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พระธรรมปิฎก. (2552). เด็กนักเรียนยกพวกตีกัน เพราะคิดสั้นชาจิตสำนึกต่อส่วนรวม.

วันที่ค้นข้อมูล 4 มกราคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.budpage.com/ba68.shtml>

พระไพศาล วิสาโล. (2551). จิตอาสา. วันที่ค้นข้อมูล 14 กุมภาพันธ์ 2554, เข้าถึงได้จาก

<http://www.volunteerspirit.org/?q=node/203>

ไพบุลย์ วัฒนธรรมศิริ และ สังคม สัจจร. (2543). สำนักไทยที่พึงปรารถนา.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เคื่อนตุลา.

มุกิตา หวังคิด. (2547). การฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์

เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รังสี เกษมสุข และ สุพุมล เกษมสุข. (2550). การพัฒนาจิตสาธารณะโดยใช้บทบาทสมมุติสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). วารสารครูศาสตร์, 35, 58-69.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2538. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

รุจิรา เทพางกูร. (2549). เอกสารประกอบการบรรยาย วิชา PS 500 นโยบายสาธารณะ ครั้งที่ 46.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รุจิรี ภูสาระ. (2546). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

เตรียม นมรักษ์. (2552). การวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กรนักศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา

อุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ถัดดาวัลย์ เกษมเนตร, ประทีป จินน์ และ ทศนา ทองภักดี. (2547). รูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับ

ประถมศึกษาให้มีจิตสาธารณะ: การศึกษาระยะยาว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

วนภัทร์ แสงแก้ว. (2553). การพัฒนาแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน.

วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรัญญู พินทุสมิต. (2545). โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมบริษัทโซนี่ โลจิสติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด.

ชลบุรี: สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. วันที่ค้นข้อมูล 5 มกราคม 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://member.thainet/thaitap/ac>

วิทย์พัฒน์ สีสหา. (2551). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี*

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิบูลย์ บุญยธโรกุล. (2545). *คู่มือวิทยากรและผู้จัดการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.

วิศัลย์ โฆษิตานนท์. (2550). *การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง*

จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ศิริ แคนสา. (2551). *การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา: กรณีศึกษา*

โรงเรียนคอนสวรรค์. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและ
พัฒนาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมคิด บางโม. (2545). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

สมชาติ กิจยรรยง. (2546). *ศิลปะการพูดสำหรับผู้ผู้นำ*. กรุงเทพฯ: ธรรมกมลการพิมพ์.

สมชาติ กิจยรรยง และ อรรถวิทย์ วัฒนกุล. (2550). *เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร
อย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2553. (2553). *นโยบายเยาวชน*

แห่งชาติและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว. กรุงเทพฯ: สมัชชาการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ.

สันติ ทิสยากร. (2553). *ผลงานการวิจัยของ Professor Papert*. เข้าถึงได้จาก [https://google.com/a/](https://google.com/a/dsifamilyclub.com/darunsampun/school_news/phikarwicaykhxngprofessorpaperttx)

[dsifamilyclub.com/darunsampun/school_news/phikarwicaykhxngprofessorpaperttx](https://google.com/a/dsifamilyclub.com/darunsampun/school_news/phikarwicaykhxngprofessorpaperttx)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน*

หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจ*

และสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบ (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

_____. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด (พ.ศ. 2555-2559).*

กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเด็กและ*

เยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและ
พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). การเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำลี ทองธิว. (2545). หลักและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา: กรณีวิชาวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธรส หุตะวัฒนะ. (2550). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคการนำเสนอตัวแบบผ่านภาพการคู่กันร่วมกับการชี้แนะทางวาจา ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรียญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธธีรภักษ์ พันภัยพล. (2554). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาวะผู้นำนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. คุษณินิพนธ์ปรัชญาคุษณินิพนธ์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนทรี จูวงศ์สุข. (2548). การใช้กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทรีย์ คนเที่ยง. (2551). หลักสูตรและการเรียนการสอน. เชียงใหม่: ฝ่ายจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพจน์ ทราญแก้ว. (2546). จิตสำนึกสาธารณะ การก่อรูปและกระบวนการเสริมสร้าง. วารสารเพชรบุรีวิทยาลัย, 4, 45-57.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2552). ต้นทุน (ชีวิต) คุณทำได้. ปทุมธานี: รวมทวีผลการพิมพ์.
- อรพินทร์ ชูชม, อัจฉรา สุขารมณ และ อุษา ศรีจินดารัตน์. (2549). การวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับจิตสำนึกทางปัญญาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลีกร ผิวเพชร. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1), 331-342.

- อัญชลี ยิ่งรักษ์พันธุ์. (2550). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรียญานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อากรณ์ ภู่วิทยพันธุ์. (2551). กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซนเตอร์.
- Ackermann, E. (2001). *Piaget's constructivism, Paperts' constructionism: What's the difference?*
Retrieved from <http://learning.media.mit.edu/conent/publications>
- Armstrong, D. G. (1989). *Developing and documenting the curriculum*. New York: Allyn & Bacon.
- Beach, D. S. (1970). *Personnel: The management of people at work* (3rd ed.). New York: Macmillan.
- Beane, J. A., Conrad, F., & Alessi, S. J. (1986). *Curriculum planning and development*.
Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum theory* (4th ed.). Illinois: Peacock.
- Bernard, C. I. (1954). *The functions of the executive*. Massachusetts: Harvard University.
- Brady, L. (1990). *Curriculum development* (3rd ed.) New York: Prentice-Hall.
- Cascio, W. F. (1986). *Managing human resources: Productivity, quality of work life, profits*.
New York: McGraw-Hill
- Cemalcilar, Z. (2009). Understanding individual characteristics of adolescents who volunteer.
Journal of Personality and Individual Differences, 46, 432-436.
- Chang, R. Y. (1995). *Creating high impact training: A practical guide to successful training outcomes*. London: Kogan Page.
- Davis, M. M, Aquilano, N. J. &, Chase, R. B. (2003). *Fundamentals of operation management*.
New York: McGraw-Hill.
- Dessler, G. (1998). *Management: Leading people and organization in the 21st century*.
New Jersey: Prentice Hall
- Devries, D. (1980). *Synthesis of research on cooperative learning*. Baltimore: Johns Hopkins University.
- Dillenbourg, P. (1999). *Collaborative learning: Cognitive and computational approaches*.
Elsevier: Oxford.
- Feynman, R. (2011). *Mental model*. Retrieved from http://en.wikipedia.org/wiki/Mental_model
- Fisher, C. C. (1998). *Applications of selected cooperative learning techniques to group piano instruction*. Oklahoma: University of Oklahoma.

- Gagnon, W. G., & Collay, M. (2006). *Constructivist learning design*. Retrieved from <http://www.prainbow.com/cld/cldp.html>
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Gordon, J. M. (2009). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing* (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Good, T. (1973). *Looking in classrooms*. New York: Harper & Row.
- Goodlad, J. I., & Zhixin, S. (1997). *Organization and the curriculum*. New York: Teachers College Press.
- Henriques, L. (1997). *A study to define and verify a model of interactive constructive elementary school science teaching*. Iowa: University of Iowa.
- Imel, S. (1991). The relationship between theories about groups and adult learning groups. *New Directions for Adult and Continuing Education*, 17(2), 15-24.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). *Making cooperative learning work*. Baltimore: Brookes Press.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1991). *Cooperation in the classroom*. Minnesota: Interaction Book.
- Kauchak, D. P., & Eggen, P. D. (1998). *Learning and teaching: Research-based method*. Boston: Allyn and Bacon.
- Kirkpatrick, D. L. (2006). *Evaluating training programs: The four levels* (3rd ed.). San Francisco: Berrett-Koehler.
- Nadler, L., & Nadler, Z. (1994). *Designing training programs: The critical events model* (2nd ed.). Texas: Gulf Publishing.
- Office of Educational Research and Improvement. (1992). *Collaborative learning: A sourcebook for higher education*. Pennsylvania: National Center on Postsecondary Teaching, Learning and Assessment, University Park.
- Oliva, P. F. (1992). *Developing the curriculum* (3rd ed.). New York: Harper Collins.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2004). *Curriculum: Foundations, principles and issues*. Boston: Allyn and Bacon.
- Osborn, A. F. (1957). *Applied imagination: Principles and procedures of creative thinking*. New York: Scribner.
- Oslo, A., Blekher, L., & Chesnokova, V. (1999). *Public consciousness*. Retrieved from <http://old.russ.ru/ds/english.htm>

- Parkay, F. W. & Hass, G. (2000). *Curriculum planning: A contemporary approach* (7th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Penn State University College of Education. (2004). *The collaborative learning approach to online college learning*. Pennsylvania: College University Park.
- Piaget, J., & Inhelder, B. (1969). *The psychology of the child*. New York: Basic Books.
- Pinar, W. (1995). *Understanding curriculum*. New York: Peter Lang.
- Razdáu, O., & Cristian, M. (2011). The public consciousness quotient: A new predictor of the students' academic performance. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 11, 245-250.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Sharon, S., & Sharon, Y. (2002). Effects of leader and teacher behavior on implementation of cooperative learning in the elementary school. *Asia Pacific Journal of Education*, 22(1), 51-67.
- Slavin, R. (1990). *When and why does cooperative learning increase achievement? Theoretical and empirical perspectives*. Baltimore: Johns Hopkins University.
- Sowell, E. J. (1996). *Curriculum: An Integrative Introduction*. New York: Prentice Hall.
- Stake, R. E. (1967). *The countenance of educational evaluation*. Illinois: Center for Instructional Research and Curriculum Evaluation, University of Illinois.
- Steinberg, S. R., & Kincheloe, J. L. (1998). *Students as researchers: Creating classrooms that matter*. London: Falmer Press.
- Steven, A. B., Susan, J. B., & Diana, K. I. (2004). *Communication: Principles for a lifetime 2e*. Boston: Allyn & Bacon.
- Stufflebeam, D. L. (2002). The CIPP model for evaluation. *Evaluation in Education and Human Services*, 49, 279-317.
- Sunyoung, J. (2003). *The effects of high-structure cooperative versus low structure collaborative design*. New York: Prentice Hall.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace and World.
- Tyler, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. New York: Peter Lang.

- Villegas de Posada, C. (1994). A motivation model for understanding moral action and moral judgment. *Psychological Reports*, 74, 951-959.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Massachusetts: Harvard University Press.
- Zhang, J. E. (2008). *Construct knowledge and nurture creativity education theory and case studies*. Retrieved from <http://mikrobot.blogspot.com/2008/12/construct-knowledge-and-nurture.html>

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University